

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 8. Quid Pontifices & S. Congregatio statuerint circa celebrationem
Missarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

ad causandum satis sit existere. 7. Quòd Sacramentum ex opere operato proficit soli sumentis, Sacrificium etiam aliis, quamvis nec sacrificantibus nec sumentibus.

63. Q. 8. Quid Pontifices & S. Congregatio statuerint circa celebrationem Missarum. R. Constat ex verbis Constitutionis Innocentii XII. datæ Romæ 23. Dec. 1697. prout sequitur :

CONFIRMATIO
DECRETORUM
CONGREGATIONIS
S. R. E. CARDINALIUM
CONCILII TRIDENTINI
INTERPRETUM,

Super Celebratione Missarum, etiam cum declarationibus & innovatione Decretorum ab eadem Congregatione, auctoritate fel. rec. URBANI Papæ VIII. de super alijs factorum.

INNOCENTIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Nuper à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum prodierunt Decreta tenoris infra scripti, videlicet :
Alias super celebratione Missarum ac prohibitione illas moderandi seu reducendi absque Sedis Apostolicæ licentia, nec non super earundem oneribus perpetuis suscipiendis, & Religioso-

giosorum numero ultra redditus & consuetas eleëmofynas locorum Regularium non habendo, emanârunt ab hac Sac. Congregatione S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, auctoritate per fel. rec. Urbanum Papam VIII. illi specialiter attributâ, quamplura Decreta tenoris sequentis:

Cùm sæpè contingat in quibusdam Ecclesiis tam magnum Missarum celebrandarum numerum, ex variis Defunctorum reliëtis aut piorum eleëmofynis impositum esse, ut illis pro singulis diebus præscriptis nequeat satisfieri, & tamen nova onera Missarum in dies suscipiantur; indéque fiat, ut depereant piæ Testantium voluntates, obstricta Benefactoribus fides violetur, Defunctorum animæ suffragiis priventur, Ecclesiis subtrahatur cultus, ac Christi fideles gravi scandalo affecti, plerumque à similibus charitatis operibus retrahantur: Cùmque his malis maximum inter cætera fomentum præbeat, aut quòd ii, qui Missas supra vires celebrandas suscipiunt, sperent illas brevè ad pauciores numerum à Superioribus reductum iri; aut quòd Ecclesiis sorte pecuniarum absumptâ plerumque nuda remaneant onera Missarum, absque ullo emolumento, aut quòd eleëmofyna pro illis celebrandis sit adeò tenuis, ut non facilè inveniatur, qui velint huic se muneri subicere, & redditus Ecclesiæ aut Monasterii adeo exigui, ut Sacerdos pro necessaria sua sustentatione novis se oneribus obstringere compellatur: Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum animadvertens facturam se rem Deo gratissimam, charitatique ac justitiæ maximè consentaneam, si

pro viribus fatagat, hunc teterrimum abusum è Christiana Republica convellere atque eradicare, Sanctissimi D. N. Urbani Divinâ Providentiâ Papæ VIII. auctoritate sibi specialiter attributâ, infrascripta Decreta edidit:

Ac primò districtè prohibet atque interdicit, ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel aliàs quoquomodo reducant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine foundationis, sed pro his omnibus reducendis aut moderandis vel commutandis ad Apostolicam Sedem recurratur, quæ, re diligenter perspectâ, id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur; alioquin reductiones, moderationes & commutationes hujusmodi, si quas contra hujus prohibitionis formam fieri contigerit, omnino nullas atque inanes decernit.

64. Deinde ubi pro pluribus Missis, etiam ejusdem qualitatis celebrandis, stipendia, quantumcunque incongrua & exigua, sive ab una, sive à pluribus personis collata fuerunt aut conferentur in futurum, Sacerdotibus, Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Monasteriis, Conventibus, Congregationibus, Domibus ac locis piis quibuscumque, tam Sæcularibus, quàm Regularibus, Sacra Congregatio sub obtestatione Divini Judicii mandat ac præcipit, ut absolutè tot Missæ celebrentur, quot ad rationem attributæ eleëmossynæ præscriptæ fuerint, ita ut alioquin ii, ad quos pertinet, suæ obligationi non satisfaciant; quinimo graviter peccent, & ad restitutionem teneantur.

Id

Id verò ut deinceps observetur exactiùs, Sac.
Congregatio eadem auctoritate revocat Privi-
legia & Indulta omnia quibusvis personis, Ec-
clesiis ac locis piis, tam Sæcularibus quàm Re-
gularibus cujuscumque Ordinis, Congregatio-
nis & Instituti, quamcunque ob causam con-
cessa, quibus indulgetur, ut certarum Missarum
vel Anniversariorum celebratione, aut aliqui-
bus Collectis seu Orationibus, plurium Missa-
rum oneribus in futurum suscipiendis satis-
fiat.

65.

Ac similiter omne damnabile lucrum ab Ec-
clesiis remove volens, prohibet Sacerdoti,
qui Missam suscepit celebrandam cum certa e-
leëmofyna, ne eandem Missam alteri, parte
ejusdem eleëmofynæ sibi retentâ, celebrandam
committat.

66.

Præterea, ne in Ecclesiis, in quibus onera
Missarum in perpetuum imposita sunt, Sacer-
dotes in eis, ut par est, adimplendis eò tepidiores
ac segniores reddantur, quòd onera hujusmo-
di cum nulla, aut parva sint utilitate conjuncta;
statuit atque decernit, ut pecuniæ ac bona mo-
bilia Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitali-
bus, Societatibus, Congregationibus, Monaste-
riis, Conventibus ac locis omnibus, tam Sæcu-
laribus quàm Regularibus, atque illorum per-
sonis in futurum simpliciter acquirenda cum
onere perpetuo Missarum celebrandarum ab
iis, ad quos pertinet, sub pœna Interdicti ab
ingressu Ecclesiæ ipso facto incurrenda à die
realis acquisitionis, statim deponi debeant pe-
nes eandem Sacram vel personam fide & facul-
tatibus idoneam, ad effectum illa seu illorum
pretium quàm primùm investiendi in bonis

67.

immobilibus fructiferis, cum expressa & individua mentione oneris, quod illis annexum reperitur.

Ac si eadem bona immobilia auctoritate Apostolicâ deinceps alienari contigerit, eorundem pretium, sub eadem pœna ut supra, deponi, atque in aliis bonis stabilibus itidem fructiferis cum ejusdem oneris repetitione atque annexione converti debeat:

Ad hæc Sac. Congregatio quibusvis Capitulis, Collegiis, Societatibus & Congregationibus, nec non omnibus & singulis Ecclesiarum ac piorum locorum, tam Sæcularium quàm Regularium Superioribus, vel aliis, ad quos pertinet, districtè prohibet, nè impostèrùm onera perpetua suscipiant Missarum celebrandarum, Sæculares quidem sine Episcopi vel ejus Generalis Vicarii, Regulares verò sine Generalis vel Provincialis consensu & licentia in scriptis & gratis concedenda; alioquin! Sæcularis, qui hujus prohibitionis transgressor extiterit, ab ingressu Ecclesiæ interdictus sit eo ipso; Regularis verò pœnam privationis omnium Officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia de cætero obtinenda, vocisque activæ ac passivæ, absque alia declaratione incurrat.

68. Eleëmofynas verò manuales & quotidianas pro Missis celebrandis ita demum iidem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera suscipere valeant; alioquin omnino abstineant ab hujusmodi eleëmofynis, etiam sponte oblatis, in futurum recipiendis, & capsulas auferant ab Ecclesiis cum inscriptione illa: *Eleemosyna pro Missis,*

Missis, vel aliâ simili, sub iisdem pœnis ipso facto incurrendis, ne Fideles hac ratione frustrentur.

Episcopus verò seu ejus Vicarius, aut Generalis vel Provincialis, ubi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti, in singulis casibus diligenter inquirant de singulis Missarum celebrandarum obligationibus cuique Ecclesiæ, Monasterio aut loco pio incumbentibus; nec antea assensum hujusmodi aut licentiam præbeant, quàm eis legitimè constiterit, illius Sacerdotes tam novo oneri suscipiendo, quàm antiquis jam susceptis satisfacere posse, præcipuamque rationem habeant, ut redditus, qui Ecclesiis & locis piis relinquuntur, omnino respondeant oneribus adjunctis secundùm morem cujusque Civitatis vel Provinciæ, intelligantque, si in re tanti momenti desides aut negligentes fuerint, in novissimo die se hujus prætermissi muneris rationem esse reddituros.

Postremò Illustrissimi Patres non sine gravi animi dolore intelligentes, mala ferè omnia, quæ Regularem disciplinam evertunt, ac præcipuè nimiam hanc facilitatem fovent in oneribus Missarum supra vires suscipiendis, veluti ex infecta radice, pullulare ex majori Regularium numero, quàm ferant redditus & elemosynæ cujusque Monasterii, inhærentes Summorum Pontificum, ac Sacri Tridentini Concilii Decretis hac de re editis, Sanctissimi Domini Nostri auctoritate præcipiunt ac mandant omnibus & singulis Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis & quibuscumque aliis Superioribus Monaste-

69.

70.

nafteriorum, Conventuum ac Domorum Regularium bona immobilia possidentium vel non possidentium, cujuscumque ordinis, Congregationis & Instituti existentium intrà fines Italiæ & Insularum adjacentium, ut singuli, ad quos pertinet, in qualibet Provincia, adhibitis duobus aut tribus Regularibus sui Ordinis vel Congregationis probatoribus & rerum usu peritioribus, bona immobilia, census, redditus & proventus omnes, consuetas item eleëmofynas & obventiones tam communes Monasteriorum, Conventuum & Domorum ejusdem Provinciæ, quàm etiam singularibus personis Religiosis assignatas seu permissas in communem usum deinceps conferendas, decem annorum immediatè præcedentium habitâ ratione, diligenter & maturè recognoscant, iis omnibus detractis, quæ reparaciones, præstationes, grandines, sterilitates aliæve cujuslibet generis onera consueverunt absorbere.

Eaque omnia scripto fideliter exarata, idem Superior, cujus interest, in proximo Capitulo seu Congregatione Generali vel Provinciali coram tribus Judicibus ab ipsomet Capitulo seu Congregatione deligendis proponat, qui computatis hujusmodi redditibus, eleëmofynis & obventionibus universis, & oneribus, ut suprâ, detractis sedulò examinent, quot Religiosi homines connumeratis etiam laïcis aliisque necessariis servientibus in unoquoque Monasterio, Conventu & Domo regulari juxta regionis & proprii Instituti morem, victum & vestitum & medicinalia in communi habentes, competenter valeant sustentari. Tum eorundem

dem bonorum, reddituum, eleëmofynarum & onerum præcisam notam ipsimet Capitulo seu Congregationi exhibeant, ut in illo diligenter omnibus discussis, cuiusque Familiæ, Monasterii, Conventûs ac Domûs Regularis in singula quaque Provincia certus earum tantùm personarum numerus, Patrum Capitularium voto præfigatur, quæ redditibus, eleëmofynis & obventionibus, ut superius, sufficienter alii possint.

Ne verò Superiores, qui id præstare debent, seriùs aut remissiùs, quàm par est, suo muneri satisfaciant; mandat Sacra Congregatio, ut infra annum, post proximum Capitulum Generale vel Provinciale computandum, omnia hoc de genere Capitulariter gesta in authenticam formam redacta, ad Sacram ipsam Congregationem Concilii singuli mittant.

Numerùmque familiæ singulorumque Conventuum, Monasteriorum & Domorum hujusmodi Regularium, Capituli seu Congregationis Generalis vel Provincialis sententiã & auctoritate præfinitum, iidem Superiores tam Generales & Provinciales omnes, quàm locales perpetuò servare omnino teneantur, nec possint illũ quoquomodo augere, etiam prætextu augmenti reddituum, absque Sacræ ipsius Congregationis licentia; Superiores autem hujusmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præstiterint, vel numerum, ut supra præscriptum, quovis modo augere præsumpserint, privationis omnium officiorum, quæ tunc temporis obtinebant, vocisquæ activæ ac passivæ, & ad omnia suæ Religionis Officia & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipso incur-

incurrere, atque aliis etiam gravioribus à Sede Apostolica infligendis pœnis Sacra Congregatio subjacere voluit & declaravit.

71. Deinceps verò Monasterium, Conventus, Domus, Congregatio vel Societas Religiosorum seu Regularium nullibi recipiatur, nisi præter alia ad id requisita, in singulis hujusmodi locis duodecim saltem Fratres aut Monachi seu Religiosi degere, & ex redditibus & consuetis eleëmofynis, detractis omnibus, ut supra, detrahendis, competenter sustentari valeant ad præscriptum Decreti felicitis recordationis Gregorii XV. hac de re editi; Alioquin Monasteria, & loca hujusmodi posthac recipienda, in quibus duodecim Religiosi, ut supra, sustentari atque inhabitare non poterunt, & actu non inhabitaverint, Ordinarii loci visitationi, correctioni atque omnimodæ Jurisdictioni subiecta esse intelligantur.

72. Porro, ne ullo unquam tempore hæc in oblivionem seu desuetudinem abeant, Superiores locales cujusque Monasterii, Conventus ac Domus Regularis curare atque efficere teneantur, sub pœna privationis Officii, vocisque activæ & passivæ ipso facto incurrenda, ut in perpetuum, sexto quoque mense, id est, feriâ secundâ post primam Dominicam Adventus, & feriâ sextâ post Octavam Corporis Christi, præsentis ordinationes in publica Mensa perlegantur.

Omnibus tam Ecclesiasticis personis, cujuscumque sint Ordinis, conditionis & gradus, quàm Laicis quocumque honore & potestate præditis, præsentia Decreta declarandi vel interpretandi facultate penitus interdictâ.

Non

Non obstantibus, quoad suprascripta omnia & singula in præsentibus Decretis contenta, Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcunque personarum atque Ordinum tam Mendicantium quàm non Mendicantium, Militiarum etiam sancti Joannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuslibet alterius Instituti, etiam necessariò & in individuo exprimendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum & aliorum quorumcumque tam Sæcularium quàm Regularium locorum, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis & consuetudinibus etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, indultis & litteris Apostolicis, etiam Mari magno seu Bullâ aureâ aut aliâs nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, necnon irritantibus Decretis, etiam motu proprio & ex certa scientia ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliâs quomodolibet, etiam per viam communicationis seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis & innovatis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus, & formis specialis & individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissis, & formâ in illis traditâ observatâ, inserti forent, præ-

senti-

sentibus pro expressis habens, quibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis aliàs in suo robore permansuris, Sacra Congregatio Sanctitatis suæ auctoritate specialiter & expressè derogat, cæterisque contrariis quibuscumque.

73. Et ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, voluit eadem Sacra Congregatio, ut præsentibus ordinationes in valvis Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, ac in Acie Campi Floræ, ut moris est, affixæ, omnes, ad quos pertinet, ita arctent & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Utque earundem præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ die 21. Junii 1625.

74. Excitatis autem super præmissorum Decretorum intelligentia seu interpretatione infra-scriptis dubiis, prodièrunt à memorata Congregatione simili auctoritate illi à præfato Urbano Pap. VIII. specialiter attributâ responsiones seu declarationes inferiùs apponendæ.

Super 1. Sacræ Congregationis Decreto, de celebratione Missarum, quo prohibetur, ne Episcopi in Diocesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel aliàs quoquomodo, reducant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine foundationis,

Queritur, quid si legatum sit ita tenue, ut non sit, qui velit onus illi injunctum subire, & si recurren-

currendum sit ad Sedem Apostolicam pro moderatione oneris, totum, aut ferè totum insumendum sit pro expensis ad id necessariis?

Et quid, si permittatur Episcopo in fundatione, ut possit hujusmodi onera moderari?

2. Super 2. ejusdem Congregationis Decreto, quo cavetur, ut celebrentur tot Missæ, quot ad rationem tributæ eleëmofynæ præscriptæ fuerint, 75.

Queritur, an verba illa (præscriptæ fuerint) intelligenda sint de præscriptione facta ab Offerente, vel ab Ordinario?

3. An cum Ordinarius præscripserit eleëmofynam congruam juxta qualitatem loci, personarum ac temporum, Sacerdotes accipientes stipendium minus congruo, teneantur Missas illis ab Offerente præscriptas celebrare? 76.

4. An Sacerdotes, qui tenentur Missas celebrare ratione Beneficii seu Capellæ, legati aut salarii, possint etiam manualemente eleëmofynam, pro Missis votivis, aut Defunctorum recipere, & unico Missæ Sacrificio utriusque oneri satisfacere? 77.

5. Posito, quòd Testator relinquat, ut celebrentur pro ejus Anima centum Missæ, absque ulla præscriptione eleëmofynæ, 78.

Queritur, an liberum sit hæredibus, eleëmofynam sibi bene visam præscribere, an verò eadem eleëmofyna præscribenda sit ab Ordinario?

6. Super 3. Congregationis Decreto, in quo eadem Congregatio revocat privilegia, quibus indulgetur, ut certarum Missarum vel Anniversariorum celebratione, aut aliquibus collectis seu Orationibus, plurium Missarum 79.

rum

rum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat,

Queritur, an verba (in futurum suscipiendis) intelligenda sint de oneribus suscipiendis post Privilegium.

80. 7. Super 4. ejusdem Congregationis Decreto, quo prohibetur Sacerdoti, qui suscepit Missam celebrandam cum certa eleemosyna, ne eandem Missam alteri, parte ejusdem eleemosynæ sibi retentâ, celebrandam committat,

Queritur, an permittendum sit administratoribus Ecclesiarum, ut retineant aliquam eleemosynarum portionem, pro expensis manutentionis Ecclesiæ, Altarium, Inservientium, paramentorum, luminum, vini, hostiæ & similia.

81. 8. An hoc Decretum habeat locum in Beneficiis, quæ conferuntur in titulum, id est, an Rector Beneficii, qui potest per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare stipendium, ad rationem reddituum Beneficii.

82. 10. An Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemosyna, major solitâ, pro celebratione Missæ, debeant dare eandem integram eleemosynam iis, quibus Missas celebrandas committunt, An verò satis sit, ut dent celebrantibus eleemosynam consuetam.

83. 11. Super 5. ejusdem Congregationis Decreto, quo inter cætera statuitur in hæc verba (eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis) ita demum iidem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera obire valeant; Alioquin omnino abstineant ab hujusmodi eleemosynis, etiam sponte oblatis in futurum recipiendis, & capsulas auferant, &c.

Quæ

Queritur, an hoc Decretum prohibeat absolute, quò minùs accipiant novas eleëmofynas iï, qui acceptis non satisfecerunt, & quid si congruo tempore possint omnibus satisfacere?

12. Quid, si offerens eleëmofynas, audito impedimento consentiat, ut Sacerdos Missam celebret, cùm poterit?

13. An pœna interdicti, & aliæ appositæ in eodem Decreto afficiant tam eos, qui accipiunt eleëmofynas contra formam ibi præscriptam, quàm eos, qui non auferunt capsulas ab Ecclesiis, ut ibidem præcipitur? 84.

14. An in hoc Decreto comprehendantur illæ capsulæ, quæ apponi solent in Ecclesiis, in die commemorationis omnium Sanctorum, & vulgò dicuntur (*Casse de Morti*)

15. An Administratores Ecclesiæ, die magnæ devotionis & concursûs, possint eleëmofynas pro Missis celebrandis accipere, si iisdem Missis, non nisi post longum tempus satisfacere valeant, ne aliàs cultus Ecclesiæ & devotio ac concursus Fidelium, ut ajunt, minuantur? 85.

16. Quia prohibitio dicti Decreti videtur aliquibus directâ solis Capitulis, Collegiis, Societatibus, Congregationibus, nec non omnibus & singulis Ecclesiarum & piorum locorum, tam Sæcularium quàm Regularium Superioribus, de quibus fit expressa mentio, non autem privatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur sub clausula generali (*& aliis, ad quos pertinet*) supplicatur pro opportuna declaratione. 86.

17. Super 7. ejusdem Sacræ Congregationis Decreto, quo cavetur, ut in singulis Mona-

sterius Religiosorum præfigatur numerus, qui ex consuetis redditibus aut eleemosynis commodè possit sustentari,

Quæritur, an ubi hæc præfixio facta jam fuit in vim similis Decreti Sanctæ memoriæ Pauli V. absque tamen computatione reddituum cuiusque Religiosi, sit denuò facienda nec ne?

18. An Novitii, ad habitum Regularem admissi, possint admitti ad professionem in Monasteriis, in quibus habitant, ut supra, præfixione numeri, commodè ali non possunt?

88. 19. Super ultimo, quo cavetur, ut nullibi recipiantur Conventus Regularium, nisi præter alia ad id requisita, duodecim saltem fratres in eis degere & competenter sustentari valeant, ita ut alioquin subsint jurisdictioni Ordinarii,

Quæritur, an hoc Decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrationem Missarum, comprehendat eas Religiones, quæ non consueverunt onera Missarum recipere, ut sunt Religiones Capucinatorum ac Societatis JESU?

Ultimò, an idem Decretum, ubi disponit, ut nullibi recipiantur Monasteria, nisi, &c. habeat locum in Italia dumtaxat; ad quam est restrictum Decretum proximè antecedens, an verò etiam extra Italiam?

Declarationes seu Responsiones ad supra dicta Dubia.

89. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, auctoritate sibi à Sanctissimo Domino Nostro attributâ, ad singula Dubia superiùs proposita, ad hunc modum respondit, videlicet:

Ad

Ad 1. Etsi legatum sit adeo tenue , nihilominus pro reductione oneris, ut supra impositi, ab iis, ad quos pertinet , Sedem Apostolicam esse adeundam, quæ absque ulla impensa id statuet, quod magis in Domino è re esse judicaverit: Verumtamen, si in ipsa Beneficii erectione expressè cautum fuerit, ut liceat Episcopo injunctum onus reducere, ac moderari legem hanc foundationis, quàm Decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam & observandam.

Ad 2. Esse intelligenda de præscriptione facta ab eo, qui eleëmofynam tribuit, non autem ab Ordinario: Quòd si tribuens eleëmofynam numerum Missarum celebrandarum non præscripserit, tunc tot Missas celebrari debere, quot præscripserit Ordinarius secundùm morem Civitatis vel Provinciæ.

90.

Ad 3. Teneri.

91.

Ad 4. Sacerdotes, quibus diebus tenentur Missas celebrare ratione Beneficii seu Capellæ, legati aut salarii, si eleëmofynas pro aliis etiam Missis celebrandis susceperint, non posse eadem Missâ utrique obligationi satisfacere.

92.

Ad 5. Censuit, ubi nullam certam eleëmofynam Testator reliquit, esse ab Episcopo præscribendam eleëmofynam congruam, quæ respondeat oneribus Missarum celebrandarum, secundùm morem Civitatis vel Provinciæ.

93.

Ad 6. Ita esse intelligenda.

94.

Ad 7. Respondit, permittendum non esse, ut Ecclesiæ ac loca pia, seu illorum Administratores, ex eleëmofynis Missarum celebrandarum ullam, utcumque minimam portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in

95.

Missarum celebratione, nisi cum Ecclesiæ & loca pia alios non habent redditus, quos in usum earundem expensarum erogare licitè possint, & tunc quam portionem retinebunt, nullatenus debere excedere valorem expensarum, quæ pro ipsomet tantum Missæ Sacrificio necessariò sunt subeundæ, & nihilominus eo etiam casu curandum esse, ut ex pecuniis, quæ supersunt, expensis, ut supra deductis, absolutè tot Missæ celebrentur, quot præscriptæ fuerint ab Offerentibus eleëmofynas.

96. Ad 8. Non habere locum: sed satis esse, ut Rector Beneficii, qui potest Missam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti eleëmofynam congruam, secundùm morem Civitatis, vel Provinciæ, nisi in fundatione ipsius Beneficii aliud cautum fuerit.

97. Ad 10. Decere absolutè integram eleëmofynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec ullam illius partem sibi retinere posse.

98. Ad 11. Respondit, non prohibere absolutè; Ac propterea, etsi oneribus jam susceptis non satisfecerint, posse tamen nova etiam onera suscipere Missarum celebrandarum, dummodò infra modicum tempus possint omnibus satisfacere.

Ad 12. Quamvis onera suscepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, si tamen tribuens eleëmofynam pro aliarum Missarum celebratione id sciat & consentiat, ut illæ tunc demum celebrentur, cum susceptis oneribus satisfactum fuerit, Decretum non prohibere, quò minùs eo casu eleëmofyna accipiatur pro eisdem Missis juxta Benefactoris consensum celebrandis.

Ad

Ad 13. Has pœnas non habere locum, nisi in 99.
suscepturis onera perpetua Missarum celebran-
darum sine licentia Episcopi vel ejus Generalis
Vicarij, aut Generalis vel Provincialis.

Ad 14. Comprehendi.

Ad 15. Non posse, nisi de consensu eorum, 100.
qui eleëmofynas tribuunt, ut suprà in respon-
sione ad duodecesimum.

Ad 16. Comprehendi etiam privatos Sacer- 101.
dotes.

Ad 17. Numeri præfixionem esse iterum fa- 102.
ciendam, servatâ formâ ultimi Decreti hac de re
editi.

Ad 18. Esse admittendos ad Professionem, si
aliàs habiles existant, ac deinde in aliquo alio
Monasterio ejusdem Religionis esse collocan-
dos, ubi commodè ali possint.

Ad 19. Censuit comprehendere.

103.

Ad ultimum, habere locum extra Italiam.

Cùm autem super præmissis diversi irrepse- 104.
rint abusus, illorumque occasione quàm plu-
res querelæ & recursus ad Apostolicam Sedem
pervenerint; cupiens eadem Congregatio
Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum
hujusmodi detestabiles abusus è Christiana Re-
publica pro viribus evellere ac opportunè pro-
videre, ut sublatis fraudibus ac emendatâ ne-
gligentiâ piæ Disponentium seu Benefactorum
voluntati fides illibata servetur, Defunctorum
animabus integra & prompta præstentur sus-
fragia, itidémque Deo major gloria, Ecclesiis
præstantior cultus reddatur, præviâ auctori-
tate per SS. D. N. Innocentium Divinâ Provi-
dentiâ PP. XII. ei specialiter attributâ infra-
scripta Decreta, priùs in particulari nonnullo-

rum ex præfatis Cardinalibus per Sanctitatem suam deputata, & postea in Generali hujusmodi Cardinalium Congregatione maturè & accuratè discussa, recognita & examinata edidit.

In primis, præinserta Decreta cum præmissis illorū declarationibus plenissimè & amplissimè approbat, confirmat & innovat, omniāque & singula ibidem contenta & expressa iterum omni meliori modo decernit, statuit ac ab omnibus & singulis etiam speciali & individuali notā seu expressione dignis penitus observari & omnimodæ executioni demandari decernit, sancit & præcipit.

105. Insuper, ut in re tanti momenti consultius, ac majori, ut par est, circumspectione procedatur; Si qui forsan fuerint vel sint, qui suis pravis & erroneis intentionibus seu opinionibus blandiri volentes, Missarum celebrationem omittunt sub malitiosa vel irrationabili spe earundem condonationem vel reductionem à Sede Apostolica, vel compositionem à Reverenda Fabrica Sancti Petri de Urbe obtinendi, Congregatio præfata tum eisdem, tum quoscumque alios, qui posthac in adeo detestabiles abusus ausi fuerint offendere, certiores fieri & monitos esse voluit, præfatas condonationes & reductiones ab eadem Sede, non nisi ex rationabili causa seu æqua commiseratione, compositiones verò à dicta Fabrica utente suis facultatibus & privilegiis, non nisi ex causa pariter rationabili & cum clausulis opportunis, & præsertim cum illa: *dummodo malitiosè non omiserint animo habendi compositionem, alias gratia nullo modo suffragetur*, admitti consuevisse & solere, quapropter, ut locus omnis
impo-

imposterum hisce prætextibus præcludatur, memorata Congregatio tales intentiones, opinioniones seu spes, ac eleëmofynarum, sive in toto, sive in parte versiones in alium, quàm præfatarum Missarum usum, seu satisfactionem & quascumque alias directas vel indirectas, immediatas vel mediatas contraventiones seu circumventiones declarat prorsus irrationabiles, injustas & illicitas, illásque omnino reprobat, damnat & interdicit.

Cúmque hujusmodi absurda ex eo plerum-^{106.} que proveniant, quòd onera Missarum supra vires suscipiantur, caveant omnes & singuli Rectores, Superiores & Ministri quarumcumque tum Sæcularium tum Regularium Ecclesiarum, seu illarum Capitula, ne onera seu Missas tum perpetuas, tum temporales, tum etiam manuales, quarum satisfactioni impares fuerint, quoquomodo suscipiant, útque id ipsum quoad fieri poterit, pateat, teneantur iidem conficere, sempérque in loco magis parenti & obvio retinere Tabellam onerum perpetuorum & temporalium litteris perspicuis & intelligibilibus descriptorum, quorum implemento, si moraliter & intra præscriptum seu breve tempus satisfacere non posse, seu illa dumtaxat & non ulteriora adimplere posse crediderint, seu credere debuerint, alias Missas, sive perpetuas, sive temporales, sive manuales per se vel per interpositas personas quoquomodo recipere seu acceptare omnino desistant seu abstineant, & ulteriùs tali casu in eadem Tabella similiter exprimant sese propterea aliis Missis acceptandis & celebrandis impares esse.

Iidémque teneantur pariter in Sacratio duos

libros retinere, ac in eorum altero singula onera perpetua & temporalia; in altero autem Missas manuales, & tam illorum quàm istarum adimplementum & eleëmofynas distinctè & diligenter annotare, & annotandas seu annotanda curare, singulisque annis de supradictis adimplementis, eleëmofynis & oneribus pariter exactam rationem suis Superioribus reddere, ac omnes & singulas rationes hujusmodi in præfatis respectivè libris simili distinctione & diligentia, tam præfati, à quibus rationes debent reddi, quàm Superiores, quibus reddendæ erunt, describere seu annotare, sive describendas vel annotandas respectivè curare.

107. Quibus semper salvis, debeant ulteriùs Regulares prædicti, omnes & quascumque eleëmofynas tum manualium, tum perpetuarum & temporalium Missarum reponere in capsâ particulari sub duabus clavibus, quarum una penes Superiorem localem, altera verò penes alium à Capitulo Conventuali deputandum retineatur, ac de iisdem eleëmofynis & celebratione Missarum coram Patribus discretis, seu Consiliariis vel alio simili modo nuncupatis singulis mensibus districtam rationem exigere & respectivè reddere.

Quòd si prædicti, ad quos cura Tabellæ, capsæ & librorum præfatorum respectivè pertinet seu pertinere debet, suam operam præmissis, ut præfertur, minimè navaverint, & Superiores tum Sæcularium tum Regularium Ecclesiarum rationem prædictam non exegerint, seu non invigilaverint, quòd præfati, qui in curam Tabellarum & librorum incumbunt, suo muneri, ut præfertur, satisfaciant; in singulis

gulis respectivè casibus Sæculares pœnam suspensionis incurrant, Regulares verò voce activâ & passivâ, ac gradibus & officiis, quæ obtinent, ipso facto & absque alia declaratione privati sint & intelligantur, necnon ad hujusmodi gradus & officia obtinenda similiter inhabilitentur, & inhabilitati sint & intelligantur.

Porro, ne ullo unquam tempore omnia & singula Decreta prædicta in oblivionem seu desuetudinem abeant, Rectores, Superiores, seu Capitula Ecclesiarum Sæcularium illa retineant publicè exposita in eorum Sacratio; Superiores verò locales cujuscumque Monasterii, Conventûs ac Domûs Regularis curare & efficere teneantur sub pœna privationis officiorum, quæ obtinent, vocisque activæ & passivæ ipso facto incurrenda, ut in perpetuum sexto quoque mense, id est, feriâ secundâ post primam Dominicam Adventûs, & sextâ feriâ post Octavam Corporis Christi omnes & singulæ præmissæ tum insertæ seu confirmatæ, tum in præsens factæ Ordinationes unâ cum dictis declarationibus in publica mensa perlegantur.

Meminerint igitur & satagant Ordinarii, ut à personis & in Ecclesiis quoquomodo etiam in vim Decretorum Concilii Tridentini sibi subjectis, Missæ eâ, quâ par est, fide & diligentia celebrentur, & euncta & singula Decreta hujusmodi omnimodæ executioni demandentur, nedum justitiam recurrentibus seu instantibus reddentes, sed ex officio tum in Visitationibus tum in aliis actibus & modis, quos expedire & convenire toties, quoties judicaverint, inquirentes, ne aliquid committatur, pervertatur; differatur vel omitatur,

quod his omnibus & singulis Decretis adverte-
setur.

110. Caveant etiam respectivè omnes Regulares
tum Subditi tum Superiores quicumque, ne-
dum locales, sed etiam Provinciales & Gene-
rales, ne Missarum celebratio & omnium De-
cretorum præmissorum executio, cum perni-
cie propriarum animarum, cum præjudicio
illarum, quibus Missæ sunt applicandæ, & cum
magno Christi fidelium scandalo quoquomo-
do omittantur, differantur, negligantur seu
pervertantur, alioquin ultra propriæ conscien-
tiæ onerationem, pœnam privationis vocis
activæ & passivæ, ac graduum & officiorum,
quæ obtinent, necnon inhabilitationis ad hu-
jusmodi gradus & officia obtinenda prorsus
incurrant.

Curent propterea præfati Superiores Regu-
lares in omnes & singulos contravenientes
debitis pœnis diligenter & promptè etiam per
Inquisitionem animadvertere, & insuper te-
neantur omnes & singuli Superiores locales in
Provincialibus Capitulis seu Congregationi-
bus exhibere attestationem seu fidem ab om-
nibus Sacerdotibus Conventûs, Monasterii, seu
cujuscumque Domûs Regularis subscriptam &
juratam, quòd omnibus & singulis tum perpe-
tuis tum manualibus Missarum oneribus seu
obligationibus ad limites & tenorem præsen-
tium Decretorum tempore eorum regiminis
fuerit omnino & integraliter satisfactum, vel
deficiente aliquâ modicâ satisfactione, possit
etiam hujusmodi residuali implemento Missa-
rum distinctè referendarum intra breve tem-
pus moraliter satisfieri, eâ adjectâ & omnino
adim-

adimplendâ conditione, quòd ante præfatæ attestationis exhibitionem quicumque Superiores locales prædicti vocem activam seu passivam in memoratis Capitulis seu Congregationibus omnino habere non valeant.

Præterea Provinciales, Vicarii & Visitatores Provinciarum seu Congregationum debent in fine eorum regiminis Superioribus Generalibus in forma probante ostendere, quòd executioni præsentium Decretorum sedulò invigilaverint, & ad eorum tenorem in omnibus & singulis Conventibus seu Monasteriis vel Domibus Regularibus Provinciæ seu Congregationis de omnibus & singulis oneribus & obligationibus, ac insimul satisfactionibus Missarum exactam & diligentem rationem exegerint, ac contra delinquentes ad declarationem & executionem respectivè pœnarum in Decretis contentarum processerint, & de adimplimento circa ea, quæ in præmissis ad ipsos spectant, legitimè docuerint, aliàs ad vocem activam & passivam in Capitulis Generalibus nullatenus admittuntur.

Cæterum, quia etiam ad quamplures Archi-Confraternitates, Confraternitates, Societates, Congregationes, Hospitalia, Altaria, Capellas, Oratoria & Ecclesias, ac alia loca & opera pia quomodolibet nuncupata, quæ cuicumque curæ seu regimini aut administrationi vel directioni Laicorum cujuslibet gradus, status, conditionis & præminentix, etiam speciali & individuali notâ dignorum dumtaxat, vel quorumcunque Ecclesiasticorum & Laicorum hujusmodi mixtim commendata, annexa, seu quomodocumque commissa vel attributa sunt,

onus

III.

onus seu cura celebrationis Missarum, sive manualium sive ad tempus vel in perpetuum pertinet, hinc salvis semper iis, quæ in præinfertis Decretis continentur, omnes & quicumque hujusmodi Archiconfraternitatum, Societatum, Congregationum, Hospitalium, Altarium, Capellarum, Oratoriorum & Ecclesiarum ac aliorum locorum & operum piorum Rectores seu Administratores vel Directores, & alii hujusmodi Officiales, nec non ii, ad quos cura Tabellæ & librorum in præmissis spectat, Tabellam, libros & hæc Decreta respectivè juxta modos superiùs expressos, similiter retinere, nec non de oneribus ac celebrationibus & eleëmofynis dictarum Missarum singulis annis rationem exigere, & respectivè iis, ad quos pertinet reddere sub pœnis arbitrio, & in subsidium excommunicationis, teneantur.

112. Postremò omnibus & quibuscumque tam Ecclesiasticis personis cujuscumque Ordinis, Statûs, gradûs, Regulæ, Congregationis, Societatis, conditionis & dignitatis existant, quàm Laicis quocumque honore ac potestate præditis, omnia & singula præmissa Decreta interpretandi, nec non Ecclesiasticis prædictis pœnas in hujusmodi Decretis relaxandi sub quoquo modo circa præmissa dispensandi, omnis & quæcumque facultas sit penitus interdicta.

113. Non obstantibus, quoad superscripta omnia & singula in hujusmodi Decretis contenta, Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum atque Ordinum tam Mendicantium quàm non Mendicantium, Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum

tum ac cujuslibet alterius Instituti etiam neces-
sario & in individuo exprimendi, Ecclesiarum,
Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum,
Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum
& aliorum quorumcumque tam Sæcularium
quàm Regularium locorum, nec non illorum
etiam juramento, confirmatione Apostolicâ
vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis &
consuetudinibus etiam immemorabilibus, pri-
vilegiis quoque, indultis & litteris Apostoli-
cis, etiam mari magno seu Bullâ aureâ, aut aliâs
nuncupatis sub quibuscumque tenoribus &
formis, ac cum quibusvis etiam derogatoria-
rum derogatoriis aliisque efficacioribus & in-
solitis clausulis, nec non irritantibus Decretis,
etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de
Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliâs
quomodolibet etiam per viam communicatio-
nis seu extensionis concessis, & iteratis vicibus
approbatis & innovatis, etiam si pro illorum
sufficiente derogatione de illis eorumque totis
tenoribus & formis specialis & individua, ac de
verbo ad verbum, non autem per clausulas ge-
nerales, mentio, seu quævis alia expressio ha-
benda, aut aliqua alia exquisita forma servan-
da esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad
verbum, nihil penitus omisso, & forma in il-
lis tradita observata, inserti forent, præsentibus
pro expressis habens, quibus quoad ea,
quæ præsentibus adversantur, illis aliâs in suo
robore permansuris, Sac. Congregatio sancti-
tatis suæ auctoritate specialiter & expressè de-
rogat, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ die 23. Novembris 1697.

JOSEPH Card. Sacripantes præfectus.

Quo-

Quocirca, cum dilectus filius noster Joseph Tituli Sanctæ Mariæ Transpontinæ S. R. E. Presbyter Cardinalis Sacripantes, memoratæ Congregationis Præfectus, præfata Decreta nobis retulerit, nos considerantes eadem omnia & singula Decreta, eâ quâ decet maturitate digesta, & examinata, ac in vim Apostolicæ auctoritatis, eidem Congregationi specialiter, ut præfertur, attributæ peracta, perutilia fore censentes, illaque propterea perpetuò & inviolabiliter observari, necnon Constitutionis nostræ munimine roborare volentes, motu proprio, non ad cuiusquam nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia & matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine præinserta Decreta, omniaque & singula in eis contenta tenore præsentium auctoritate Apostolicâ confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur & efficaciam adjicimus, quinimo motu, scientiâ, deliberatione ac potestatis plenitudine similibus, omnia, & singula in supradictis Decretis contenta, de novo statuimus, decernimus & ordinamus, ac ab omnibus & quibuscumque, etiam speciali & individuâ notâ dignis omnino exactè & perpetuò servari volumus, sancimus & mandamus.

Decernentes præsentis litteras, cum omnibus & singulis inibi contentis semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque & quomodocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissimè
&

& inviolabiliter observari, sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios & delegatos, quâvis auctoritate, præ eminentiâ aut potestate fungentes & functuros, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublatâ eis & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi & interpretandi facultate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his à quoquam, quâvis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus omnibus & singulis, quæ præfata Congregatio, auctoritate per ejusdem recordationis Urbanum Papam VIII. respectivè per Nos illis specialiter attributâ, decrevit non obstare, decernimus & mandamus, quibus omnibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis aliâs in suo robore permansuris, etiam harum serie plenissimè, specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, &c. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno 1697. die 23. Decembris.

Hactenus Constitutio *Inn. XII.* renovans 115.
decreta *Urbani VIII.* & S. Congregationis; quæ per sequentes quæstiones adhuc magis declarabuntur.

Q. 9. Quid præterea sit addendum circa reductionem Missarum. & seqq. §. 1. Magistratus laici vel quicumque alii sæculares nihil possunt circa reductionem Missarum, etiam si essent Cappellaniæ vel fundationes merè laicales, *Castrop.* tr. 22. p. 15. n. 6. *Pasq.* q. 1170. contra *Fagund.* Facultas autem, quam *Trid.* sess. 25. c. 4. De Reform. dederat Episcopis & Generalibus Ordinum